

عنوان مقاله:

بررسی عملکرد دیوان بین المللی کیفری در عرصه حقوق بین الملل

محل انتشار:

بیست و پنجمین کنفرانس بین المللی پژوهش های نوین در علوم و فناوری (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

همایون بدایغی - کارشناس ارشد حقوق روابط بین الملل، مدرس دانشگاه آزاد اسلامی واحد ملایر، ایران

مهرنوش ابراهیمی - دانشجوی کارشناسی رشته حقوق، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ملایر، ایران

فاطمه کریمی - دانشجوی کارشناسی رشته حقوق، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ملایر، ایران

خلاصه مقاله:

تشکیل دیوان بین المللی کیفری با صلاحیت رسیدگی به برخی جرائم بین المللی مهم ترین اقدام کشورها در عرصه حقوق بین الملل کیفری در تاریخ بشر محسوب می شود. اهمیت دیوان به حدی است که عده ای به درستی تشکیل آن بعد از سازمان ملل متحد را بزرگترین دستاورد بشر در عرصه حقوق بین الملل دانسته اند و بدین ترتیب مهم ترین چالش حقوق بین الملل که عدم مجازات عاملان جرائمی مانند نسل کشی و جنایت علیه بشریت و دیگر جرائم در صلاحیت دیوان بین المللی کیفری با تشکیل دیوان در مسیر حل شدن قرار گرفته است. معاهده ورسای ۱۹۱۹ نخستین گام برای محاکمه و مجازات جنایت کاران بین المللی محسوب می شود. این دیوان با ارائه طرح آن از سوی کمیسیون حقوق بین الملل به مجمع عمومی در سال ۱۹۹۶ میلادی و سپس تایید اساسنامه آن در ۱۷ ژوئیه سال ۱۹۹۸ میلادی توسط ۱۲۰ کشور در شهر رم، موجودیت پیدا کرد و نهایتاً در ۲۰۰۲ با تصویب ۶۰ کشور و لازم الاجرا شدن اساسنامه آن شروع به کار کرد. استقبال چشمگیر و بی نظیر کشورها از دیوان، تأثیرات غیرقابل انکاری بر وضعیت حقوقی و سیاسی دولتهای عضو و غیرعضو دیوان دارد و هنجارهای مندرج در مقررات آن بر حاکمیت ملتها تأثیرگذار است؛ چراکه صلاحیت دیوان بین المللی کیفری بر این فرض مبتنی است که کشورها نیز در این زمینه صلاحیت دارند و اساسنامه دیوان حاوی مقرراتی است که به رابطه بین صلاحیت کشور و صلاحیت دیوان بین المللی کیفری میپردازد و در قالب صلاحیت تکمیلی بیان شده است. با این وجود زمانی این دستاوردها عینیت می یابد که کشورهای بیشتری صلاحیت دیوان را بپذیرند. دیوان بین المللی کیفری به عنوان یکی از واقعیت های موجود جهانی در سالهای اخیر از سوی سیاستگذاران، ناظران و کارشناسان بین المللی مورد توجه جدی قرار گرفته است و نظرات و عقاید مختلفی در خصوص کارایی و یا عدم کارایی دیوان ابراز شده است. این مقاله به بررسی علل تردید بیش از ۸۰ کشور جهان که حدود ۴۰ مورد از آنها کشورهای اسلامی میباشند را بررسی و همچنین مزایا و معایب عضویت جمهوری اسلامی ایران در این نهاد قضایی کیفری بین المللی، مورد توجه قرار گرفته است. روش تحقیق این مقاله، روش توصیفی تحلیلی با فن کتابخانه ای می باشد.

کلمات کلیدی:

دیوان بین المللی کیفری، اساسنامه رم، جرائم بین المللی، صلاحیت دیوان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1772658>

